

David – Udruga građana za zaštitu ljudskih prava

Adresa: Hrvatska, Poste Restante, Novi Zagreb, Siget 18c, Poštanski ured 10 020,
david.udruga77@gmail.com www.david-udruga.hr Tel. 092/2631-712

u ime milijuna obespravljenih, prevarenih, mučenih, poubijanih, opljačkanih kao i seksualno, psihički i fizički zlostavljenih

TUŽI KATOLIČKU CRKVU SA SJEDIŠTEM U VATIKANU

Tužba se temelji na osnovi priznanja trojice posljednjih papa za zla i zločine koje je Katolička Crkva počinila protiv ljudi i naroda kroz čitavu povijest sve do današnjeg vremena.

Tužba se podnosi međunarodnim institucijama koje u svijetu predstavljaju moralno etički ekvivalent pravde, istine i pravde da podignu svoj glas i javno osude i sankcioniraju (zabrane) vjersku instituciju koja je u povijesti učinila i danas još čini velika zla.

- Europski sud za ljudska prava u Strazburu
- Međunarodni sud za ljudska prava u Haagu
- Međunarodni sud za zločine Crkava i država u Bruxellesu
- Regionalne organizacije za zaštitu ljudskih prava
- Amnesty International, nezavisna organizacija za zaštitu i promicanje ljudskih prava
- London Predstavnici Medijske organizacije jugoistočne Europe (SEEMO)
- Reporteri bez granica (RSF)
- Europski centar za slobodu tiska i medija (ECPMF)
- Europske radiodifuzijske unije (EBU)
- Udruge europskih novinara (AEJ)

- Europska federacija novinara (EFJ)
- Međunarodna humanistička i etička unija (IHEU)

Obavještavaju se također i sve važne organizacije za poštivanje ljudskih prava pri UN-u
Tužba se također podnosi i onima koji u rukama drže instrumente za sankcioniranje kršenja
ljudskih prava države svijeta:

parlamenti država; predsjednici država i predsjednici vlada; pravno sudske institucije država
(Ministarstva pravosuđa) - gdje prevladava katoličko stanovništvo, a koji snose direktnu
odgovornost za sve svoje građane.

O tužbi se obavještavaju: glas javnosti - poznatije novinske i TV kuće koje trebaju i mogu, ako
žele, pomoći u rasvjetljavanju prave istine.

O tužbi su obaviještene i institucije nekih drugih država u kojima su katolici u manjini.

Na kraju se nalazi popis država i mnogih organizacija za ljudska prava kojima je ova tužba
poslana.

T U Ž B A

A. Utužuje se Katolička Crkva - Vatikan po 7 točaka priznanja krivnje vrhovnog poglavara
pape Ivana Pavla II. za počinjena zla i zločine

B. Utužuje se Katolička Crkva - Vatikan po priznanjima krivnje vrhovnog poglavara pape
Benedikta XVI. za počinjena zla i zločine.

C. Utužuje se Katolička Crkva - Vatikan po priznanjima krivnje vrhovnog poglavara pape Franje za počinjena zla i zločine.

Obrazloženje tužbe:

Napomena: Sva trojica papa koristili su u traženju oprosta umjesto stvarnih termina – zla i zločini – riječ „GRIJEH“ – jer ona očito ljepše i ublažujuće zvuči u ušima i izgleda u očima promatrača.

A. Zla i zločini počinjeni po priznanju pape Ivana Pavla II.:

12. ožujka 2000. g. na posebnoj svečanosti, koja je održana u bazilici sv. Petra, na kojoj su bili prisutni diplomati akreditirani pri Svetoj Stolici, papa Ivan Pavao II. najprije je pozvao sve na ispovijed svih grijeha i zatražio opći oprost, a onda tražio oprost grijeha koje je počinila Crkva ili su počinjeni u njezino ime u 1970 godina njezine povijesti.

Crkva moli Božji oprost za grijeha vjernika.

„Ispovjedimo našu odgovornost kršćana za zla današnjice. Suočeni s ateizmom, vjerskom indiferentnosti, sekularizacijom, etičkim relativizmom, kršenjem prava na život, siromaštvom mnogih zemalja - moramo se pitati koje su naše odgovornosti“, rekao je Papa.

„Mi opraštamo i tražimo oprost“, rekao je Papa mnoštvu okupljenom pred Bazilikom Svetog Petra. „Tražimo oprost zbog podjela među kršćanima, za nasilje za kojim su neki kršćani posegnuli u službi istine i za povremeno neprijateljsko ponašanje prema sljedbenicima drugih vjera.“

Nakon toga sedam kardinala citiralo je sedam konkretnih povijesnih grijeha koje je Crkva počinila i u koja su uključena sva zla dvaju proteklih tisućljeća te je zatraženo Božje praštanje.

Sedam konkretnih tema traženja oprosta su netolerancija disidenata i nasilje protiv njih, vjerski ratovi, križarski ratovi, grijesi koji su doveli do rascjepa među kršćanima, grijesi protužidovstva i šutnje tijekom progona Židova, grijesi prisilnog preobraćanja u obje Amerike i drugdje, grijesi pretvaranja ljudi u robove i uzrokovanja socijalne nejednakosti. Slijede citati sedam kardinala - konkretnih povijesnih grijeha (zala i zločina) koje je počinila Katolička Crkva.

- Netolerancija, nasilja tijekom križarskih ratova i inkvizicije. Tu su nabrojani vjerski ratovi, nasilja i potlačivanje tijekom križarskih pohoda, te nasilne metode tijekom inkvizicije. U prvoj ispovijedi grijeha to je sve nabrojeno, a Papa je tijekom svoga pontifikata više puta spominjao te grijeha.

- Podjela unutar kršćanstva, odnosno izopćenje, proganjanje, podjele, što je Papa također više puta spominjao ističući da su upravo te podjele dovele do slabljenja Crkve.
- Grijesi počinjeni prema židovskom narodu. Najčešće se spominje „šutnja“ kao grijeh koji je počinila Crkva tijekom nacističkih i fašističkih napada na Židove i donošenja rasnih zakona.
- Grijesi protiv prava naroda, ljudi, štovanja kultura i drugih vjera. Riječ je o patnjama koje su doživjeli narodi Amerika nakon što su ih „otkrili“ europski katolici.
- Grijesi protiv žena (čaranja vještica), ljudi i rasa, što se odnosi na razdoblje u kojemu se ljude pretvaralo u robove, a što Crkva nije sprječavala. Papa je trgovinu robljem izjednačio s nacističkim pokoljima.
- Grijesi prema pojedincu i grijesi koji su doveli do socijalne nepravde. Crkva ne čini mnogo vezano za traženje pravde za sve, ne može postojati pravda samo za bogate već i za siromašne. Riječ je o grijesima današnjice.

B. Zla i zločini počinjeni po priznanju pape Benedikta XVI.:

Papa Benedikt XVI. 11. lipnja 2010. na misi na Trgu sv. Petra u Rimu zatražio je žrtve oprost za seksualno zlostavljanje koje su počinili svećenici.

Nakon otkrivanja niza seksualnih zločina svećenika u Irskoj široj javnosti, papa Benedikt XVI. dijagnosticirao je problem u "Pismu irskim katolicima" od 19. ožujka 2010.: među razlozima koji su „prouzročili sadašnju krizu“ navodi i „težnju u društvu da se povlašćuje kler i druge osobe od autoriteta te zabrinutost - na krivom mjestu - za dobar glas Crkve kako bi se izbjegli skandali“.

Lipanj 2010., VATIKAN - Papa Benedikt XVI. u petak je na misi služenoj na Trgu sv. Petra zatražio oprost od Boga i žrtava, osobito djece, što su ih svećenici seksualno zlostavljali.

Papa Benedikt XVI. (2010.g.) samo je riječima rehabilitirao žrtve i kritičare seksualnih klerikalnih zločina: „Izrazio je žaljenje zbog kršenja prava djece u Crkvi.“

C. Zla i zločini počinjeni po priznanju pape Franje:

11. travnja 2018. u Čileu Papa Franjo službeno je zatražio oprost za sve slučajeve svećeničke spolne zlouporabe djece i za njihovo prešućivanje.

Od samoga početka svojega pontifikata 2013. papa Franjo molio je u niz navrata tijekom svojih javnih nastupa i susreta oprost u ime Crkve: bivše žrtve seksualnih zloporaba i zlostavljanja u Crkvi, Protestantske Crkve, domorodačke narode, pripadnike LBGT zajednice... sve one koje je Crkva vrijeđala i vrijeđa braneći svoj nauk.

11.04.2014. Papa Franjo molio je oprost za štetu koju su djeci nanijeli svećenici pedofili.

Papa Franjo održao je govor skupini pravnikâ, članova Međunarodne udruge za kazneno pravo, koje je 23. listopada 2014. primio u audijenciju, pri čemu se založio za ukidanje smrtne kazne u svijetu i proglasio smrtnu kaznu neljudskom.

Međutim, službeni stav Crkve nije se promijenio u odnosu na ranije stajalište po tom pitanju. Točnije rečeno, Crkva je uvijek dozvoljavala i provodila primjenu smrtne kazne.

Primjera radi: Giovanni Battista Bugatti službeni je izvršitelj (čitaj: krvnik) za Papinske države od 1796. do 1865. godine. Bio je najdulji službenik u državama i dobio je nadimak Mastro Titta, iskrivljeno rimski maestro di giustizia ili majstor pravde. Papa Pio IX. umirovio ga je u dobi od 85 godina s mjesečnom mirovinom od 30 škuda.

Papa Franjo proglasio je smrtnu kaznu neljudskom i time priznao da je njegova Crkva bila neljudska – tamnica religiozne prisile.

Papa Franjo zatražio je oprost za ulogu koju su odigrali neki pripadnici njegove Crkve raspirujući etničku mržnju koja je dovela do pokolja. Gotovo 800 000 manjinskih Tutsija i umjerenih većinskih Hutua ubijeno je u genocidu u Ruandi 1994.

Ubijanje, klanje i religiozno blagoslivljanje oružja i ratova uvriježena je tradicija Katoličke Crkve.

Pripremajući se za obilježavanje 500 godina reformacije početkom 2017. godine, Papa je molio protestante i druge kršćanske Crkve oprost zbog progona kroz povijest, kao i zbog nepoštivanja osobe Martina Luthera. Štoviše, zbog neuvažavanja sestrinstva s nekatoličkim Crkvama, kao ni prijateljstva s drugim religijama i u naše dane.

Jednom drugom prigodom boraveći među valdenzima, pripadnicima francuske kršćanske sljedbe, molio ih je za oprost zbog stoljetnih brutalnih progona i umorstava, što ih je još u XII. stoljeću inicirao papa Inocent III.

U Boliviji je molio oprost zbog zločina počinjenih za kolonijalnoga vremena Crkve, a za vrijeme posjeta dugo marginaliziranom domorodačkom narodu u Meksiku, molio ih je da oprostite što ih je Crkva isključivala zbog njihove vjere. „Neki su smatrali vaše vrijednosti, kulturu i tradiciju inferiornima, a drugi su, zatrovani moći i novcem, ukrali vašu zemlju. Kako je to tužno! A tako mnogo možemo naučiti od vas!“

Lipanj 2015., Papa Franjo zatražio oprost zbog progona kalvinista. „U ime Katoličke Crkve molim oprost za sva nekršćanska, pa i neljudska stajališta i ponašanje upereno protiv vas tijekom povijesti. U ime Gospodina Isusa Krista, oprostite nam.“

Nije Isus Krist činio sva ta zla i zločine - On je naučavao mir, slobodu, toleranciju, ljubav i pravednost!

26. 1.2016. na večernjoj misi u bazilici Sv. Petra u Rimu, kojoj su prisustvovali predstavnici ostalih religija, Papa je zatražio “oprost za neevanđeosko ponašanje katolika prema kršćanima i drugim Crkvama“.

Vraćajući se (u lipnju 2016. godine) iz Armenije u Rim, papa Franjo rekao je novinarima da bi se mi katolici i drugi kršćani trebali ne samo ispričati osobama LGBT zajednica nego Boga moliti za oprost zbog načina na koji ih diskriminiramo i marginaliziramo te pokazujemo prema njima neprijateljstvo. Tu nije riječi o samoj homoseksualnosti, nego o uvažavanju tuđih mišljenja i osjećanja.

Papa Franjo molio je (ožujak, 2016.) ljude na Trgu sv. Petra u Rimu, okupljene na redovitom susretu srijedom, oprost zbog seksualnoga skandala među svećenicima što je u Vatikanu izbio za vrijeme održavanja biskupske sinode o pastoralu obitelji.

06.2015. „u ime Katoličke Crkve molim oprost za sva nekršćanska pa i neljudska stajališta i ponašanje upereno protiv vas tijekom povijesti. U ime Gospodina Isusa Krista, oprostite nam.“

Ovo je najočitiiji dokaz kako su crkvene vlasti oduvijek svoja nedjela podmetale pod

ime Boga i Krista i tako svoj teret prebacivale na njihova leđa.

Ožujak, 2018. god., Papa zatražio oprost od žena prisiljenih na prostituciju optužujući katolike za zločin protiv čovječnosti. Papa Franjo posjetio je žene koje su dovedene kao roblje u Italiju te su bile prisiljene prodati svoje tijelo da bi izbjegle mučenje, sakaćenje ili ubojstvo. Vrhovnik Katoličke Crkve tražio je oprost u ime svih katolika koji opće s prostitutkama optužujući ih za zločin protiv čovječnosti jer na takav način katolici omogućavaju mučenje, ropstvo i širenje bolesnog morala.

5. 2. 2019. god. papa Franjo priznao je da su svećenici i biskupi Katoličke Crkve seksualno zlostavljali časne sestre, a u jednom su ih slučaju čak držali kao seksualno roblje.

Associated Press još 2018. god. upozoravao je na silovanje časnih sestara od svećenika.

AP je objavio da su slučajevi seksualnog zlostavljanja časnih sestara prijavljeni u Europi, Africi, Južnoj Americi i Aziji, što pokazuje da je problem globalan i prisutan zbog nižeg statusa časnih sestara u Crkvi i njihove podređenosti muškarcima koji je vode. U posljednje vrijeme časne sestre istupaju u javnost s optužbama za seksualno zlostavljanje. Žrtve su izjavile da crkveni vođe godinama nisu ništa poduzeli kako bi to nasilje zaustavili, čak ni kada je veliko izvješće o problemu u Africi prijavljeno Vatikanu tijekom devedesetih godina.

Papa Franjo zaključio je svoj skup o zlostavljanjima (Vatikan, 21. - 24. veljače 2019.), na kojem je sudjelovalo 190 biskupa, govorom u kojem je za svećeničko silovanje djece optužio Sotonu.

Što su Papa i dvjestotinjak crkvenih vladara s tog skupa ponudili svijetu:

- da se zlostavljanje više nikada ne smije dogoditi
- počinjena zla Crkve Papa je relativizirao izjavom da su se slične stvari događale u nekim kulturama uz prinošenje žrtve – napose djece – kao žrtava u poganskim ritualima.
- da su pojedini pripadnici klera postali instrument u rukama Sotone.
- poruke sa skupa Pape i crkvenih velikodostojnika užasnule su žrtve po čitavom svijetu! Te poruke i jesu užas za nebrojene žrtve, za svakoga iole moralnog i poštenog čovjeka! Ne zaboravimo da se to zlo događalo stoljećima, a tek je danas došlo na svjetlo dana – na naplatu! I umjesto naplate i suđenja akterima – akteri sude nepoznatim zločincima – sotonama – a mnogi odgovorni za učinjena zla i dalje ostaju u krilu svoje "zaštitnice - Majke Crkve" bez odgovornosti i sankcija.

Niti jedan papa, ni svi kardinali i biskupi, ni svi njihovi zagovornici i učeni stratezi koliko god se trudili, ne mogu više s počinjenih zlodjela i zločina skinuti krimen obmane.

Kratki osvrt na traženje oprosta trojice papa

- Sam čin traženja oprosta trojice zadnjih poglavara Katoličke Crkve za počinjena djela svakako je pozitivan i dobro došao. Postavlja se pitanje je li to dovoljno? Sudeći po načinu izražavanja stječe se dojam da se oprost tražio više za počinitelje tih djela, a manje za one koji su ta djela poticali, okoristili se njima i bili glavni stratezi u svemu. Potpuno je jasno da je oprost zatražen samo forme radi kako bi se stekao vanjski dojam kajanja za počinjena djela i skinuo krimen sa svojih leđa.
- Zatražiti oprost i istinski se pokajati - ne zahtijeva li to od tražitelja oprosta da prvo iskreno preispita i pogleda - što su krivo činili i zašto i na koje načine su se tim postupcima okoristili i drugima nanijeli zlo. Ne zahtijeva li to da se pogledaju uzroci takvog ponašanja i učinjenih zlodjela? Nadalje, očekuje se da se činom javnog kajanja i traženja oprosta iskreno prizna uzrok takvog ponašanja i pri tome obeća stvarno uklanjanje uzroka i konačno to poduzme
- Traženje oprostjenja i sam čin pokajanja moralno implicira da sve čime se netko okoristio i time stekao materijalne i druge privilegije na račun društva i pojedinaca, načinjenu štetu, dotični treba nadoknaditi.
- Budući se ovdje radi o vjerskoj instituciji, koja je za sva svoja djelovanja tvrdila i tvrdi i danas da su sve što su činili, a čine i danas – „**činili u ime Boga i Krista**“ , traženje oprosta bio bi moralni čin priznanja da su zlorabili i danas zlorabe božanski nauk podmetnuvši vjernicima svoj katolički nauk. Rezultat iskrenog pokajanje i traženje oprosta trojice papa trebao bi biti njihovo odricanje od katoličkoga nauka, te prihvaćanje i prakticiranje nauka na koji se pozivaju – Božjeg nauka, koji je u potpunoj suprotnosti s katoličkim naukom.

Nažalost, takvog konkretnog traženje oprosta i pokajanja nije se moglo vidjeti ni čuti ni od jednog poglavara Katoličke Crkve i nema nade da će se ikada čuti. Tako zatraženi oprost i pokajanje zahtijevao bi od svećenstva da prihvati Isusovo služenje narodu. To bi značilo živjeti i raditi svojim rukama, kao što je to činio Isus iz Nazareta (kao stolar) i propovijedati (što znači biti primjer) po Mojsijevih Deset Božjih zapovijedi i Isusovom Govoru na Gori. To bi značilo - ne biti iznad naroda,

već u službi naroda. To bi značilo ne živjeti materijalno na račun svojih vjernika i nevjernika. Takvo traženje oprost i pokajanje za sva učinjena djela i ona koja se još danas svakodnevno čine, značilo bi odreći se svog bogatstva, bogatog življenja, velikog ugleda i korištenja novca naroda iz državnih proračuna. Značilo bi to biti potpuno u službi Boga i naroda!

Obrazloženje tužbe

Katolička Crkva kriva je za stoljetno obmanjivanje svojih vjernika i čitavog svijeta lažnim predstavljanjem, koje je glavni uzrok zala i zločina kroz čitavu njenu povijest do današnjeg vremena. **Prvenstveno za taj čin obmane trebali su poglavari Katoličke Crkve izraziti kajanje i zatražiti oprost.** Glavna krivica leži u tvrdnji da su oni zastupnici Kristovog nauka. Da je tvrdnja o obmani točna svjedoče mnogi tekstovi objavljeni već u samoj Bibliji, na koju se uvijek pozivaju.

Na mnogim mjestima (vidi prilog) izjave Isusa iz Nazareta dokumentiraju tvrdnju o zloupotrebi Njegovog nauka od Katoličke Crkve iz koristoljublja. Katoličko učenje i njihov nauk nema ništa zajedničko s Božjim naukom, tj. učenjem Isusa iz Nazareta!

Koristoljublje Katoličke Crkve očituje se u korištenju državnih institucija za svoje interese, lažno stvorenom ugledu i moći, manipuliranju vjernicima, nevjernicima i ostalim građanima u društvima gdje djeluju. Znači, predstavljanje čitavom svijetu „svojih visoko moralnih principa“ pod imenom Boga i Isusa Krista.

Pod istinski kršćanski nauk Isusa iz Nazareta **podmetnut** je katolički „kršćanski“ nauk, koji je dijametralno suprotan Isusovom nauku. Za tu tvrdnju ne treba imati visoko teološko, filozofsko ili neko drugo visoko obrazovanje. Sam Isus izjavio je: „Moj je nauk nauk našega Nebeskog Oca i on se ne temelji na visoko obrazovanim farizejima – to je nauk srca koji može razumjeti svaki čovjek bez obzira na obrazovanje.“

Svatko može provjeriti poruke Neba i poruke Crkve i odlučiti kome će vjerovati –
samo je jedna istina!

Niti u samoj Bibliji nigdje ne stoji da je Isus dao upute ili savjete da se uspostavi sustav svećenstva. Nigdje ne stoji da je Isus iz Nazareta autor kultova, dogmi, sakramenata ili crkvenih zapovijedi. Dogme su izjave o nekom sadržaju katoličke vjere i one su ujedno i vjerske obaveze. Crkvene zapovijedi pravila su crkvenog života – opet obaveze.

Isusov nauk uči ljude upravo suprotno – On je donio Božji nauk koji kao glavnu premisu sadrži „slobodnu volju“ . Znači u Božjem nauku nigdje nema prisile i zapovijedi „ti moraš“ – već samo „ti trebaš“. Isus je rekao - slijedite Mene, nije rekao – slijedite svećenstvo. On nigdje nije naučavao da se u Njegovo i Božje ime čine zločini i ubija kako bi se branio Njegov nauk.

Isus iz Nazareta nije učio o bogu koji kažnjava i neposlušnima prijeti paklom kao što to preko svojih odredbi, kanonskog zakona i Starog zavjeta uči katolički nauk o okrutnom bogu. Isus je govorio o drugom Bogu, Ocu koji ljubi svu svoju djecu.

Nadalje, Isus nije nikada govorio o tajnama vjere, koje tumači Katolička Crkva podmećući svoje tajne kao božanske tajne kako bi lakše manipulirala ljudima. Što sve vatikanska Crkva skriva u tajnim arhivima i zašto su arhivi tajni? Trebaju li istini tajni arhivi? Ne govore li skrivanje ili tajenje nečega pred narodom i svijetom da Crkva skriva istinu o sebi i svom djelovanju jer bi je istina o lažnom predstavljanju kompromitirala.

Čitav svijet dobro je upoznat s kriminalom opterećenom Katoličkom Crkvom, kako jučer, tako i danas. Mnogi su proganjani, mnogi poubijani – tamnice, mučenje – sudbina za sudbinom i mnogim su obiteljima žrtava ostale trajne traume. Zlodjela crkvenog sustava protežu se od antike, preko srednjeg vijeka do danas. Sve to nametnula je svećenička kasta u ime Boga i Krista! Klerikalne organizacije pokazale su svu svoju okrutnost, koja je teško shvatljiva normalnim ljudima! Nažalost, ta okrutnost prisutna je i danas. Brojni slučajevi seksualnog zlostavljanja djece (skandali spolnog zlostavljanja dječaka i djevojčica i mladeži kao i spolno i drugo zlostavljanje žena) koje je počinilo svećenstvo zgrozili su čitav svijet.

Svijet je ostao zgrožen i s nevjericom promatrao postupke visokog svećenstva, koje je pokušalo sve zataškati pred javnosti i time omogućiti da veliki broj nižih, ali i visokih crkvenih dužnosnika ostane nekažnjen. I sve se to događa u kontinuitetu.

Gotovo nema tjedna ili mjeseca, a da se u Katoličkoj Crkvi negdje u svijetu ne dogodi financijski, korupcijski, privredni ili kriminalni zločin protiv čovječnosti. Najzanimljivije u svemu tome – Crkva se pred državom zaštitila – za nju ne vrijede zakoni kao za sve ostale građane države u kojoj djeluje. Ona javno proziva sve u društvu na moralnu odgovornost, dok za nemoralno ponašanje u svojim redovima ne dozvoljava ni komentiranje ni sankcioniranje. Katolička Crkva stavila je sebe na pijedestal božanskoga, tj. iznad naroda, države, zakona – pa i Boga!

Sva zlodjela i zločine priznala su trojica papa našeg vremena i to više nikada neće moći osporiti. Pa ipak ta crkvena organizacija ima veliki ugled u svijetu! Unatoč kriminalnoj prošlosti i zlima koja čine i danas, dužnosnici Katoličke Crkve sebe predstavljaju kao apostole morala!

Ovo su bile neke usporedbe i informacije o zbivanjima koje može razumjeti svaki čovjek koji se potruži upotrijebiti svoj analitički duh. Ovo su kratke opaske koje je nužno trebalo navesti kako bi se

razumjela tužba.

Isusov Božji nauk nije ideologija, već su to stvarne upute za život, vrijedne poštovanja – dane za sve ljude na Zemlji. Isus nije za to ništa tražio ni uvjetovao rekavši: „Tko to želi, neka to uzme, tko to ne želi, neka to ostavi.“ Dakle, slobodna volja za sve! Isus iz Nazareta nije od Sebe i Božjeg nauka stvarao kult!

Nauk Katoličke Crkve jest ideologija koja se temelji na principima - podijeli, veži i vladaj. Ona je prema ljudima puna očekivanja, zahtjeva, uvjeta i zabrana. Kod nje ne postoji slobodna volja ni za pojedince ni za društvo!

Zaključak

Tužba se temelji na vjerodostojnim argumentima, tj. priznanjima trojice posljednjih papa, koji su se u ime Katoličke Crkve ispričali svijetu za sva dosadašnja crkvena djela učinjena protiv čovječnosti, a koja su se očitovala u netoleranciji, poticanju na mržnju, proganjanju, potlačivanju naroda, nasilju i zločinima. U ispriči pape ne spominju čin zločina, već ga jednostavno nazivaju grijeh. U svojoj ispriči oni ne spominju koje su zločinačke režime podržavali i s njima aktivno surađivali jer su kroz čitavu svoju povijest uvijek bili uz one koji su djelovali protiv čovječnosti: robovlasnički, srednjovjekovni inkvizicijski i križarski, fašistički (Hitler, Mussolini, Pavelić, Pinochet) i druge.

Pape su priznali zlodjela institucije Katoličke Crkve kroz čitavu povijest do zaključno vremena u kojem živimo računajući na zaborav i nezainteresiranost ljudi. Iako su počinjena zla proistekla iz te institucije, ona je svoja djela znalački podmetnula Bogu i Kristu. I tako mnogi u svijetu za njihova djela optužuju Boga i Krista. Nažalost, ljudi Crkve i dalje čine zlo i dalje se ispričavaju. Nakon takvih priznanja i za manje učinjenih zala svaka druga organizacija bila bi izbrisana sa Zemlje!

Čitav je svijet s oduševljenjem prihvatio gestu katoličkih poglavara koji su „imali hrabrosti“ zatražiti oprost za mnoga djela koja su počinili ljudi Crkve i njeni vjernici.

No, je li sama empatija dovoljna? Je li dovoljno samo zatražiti oprost i time oprati krvlju uprljane ruke i ići dalje kao da se ništa nije dogodilo? Je li dovoljno zatražiti oprost i sa sebe skinuti odgovornost za tisuće i tisuće žena i muškaraca spaljenih na lomači diljem svijeta? Je li dovoljno samo se ispričati za zvjerstva koja su počinjena u križarskim ratovima? Je li dovoljno samo zatražiti oprost za zla koja su u Drugom svjetskom ratu počinjena nad Židovima i drugim narodima? Je li dovoljno samo zatražiti oprost za seksualno zlostavljanje djece i mladeži koje je počinilo svećenstvo i da pri tome dotični ostaju nekažnjeni i premještani u neke druge župe ili države? Je li dovoljno samo ispričati se za milijune ljudi u čitavom svijetu koje je jedna vjera zlostavljala na različite načine?

Nažalost, mnogi kršćani, pa i nekršćani, zaboravljaju ili ne žele pogledati u činjenicu **da su se sva ta zla činila u ime kršćanstva, Boga i Krista ! Dakle, Katolička Crkva natovarila je na Kristova i Božja leđa sva zla koja je ona počinila** . Kako je moguće da traže Boga da im oprostí kad su priznali da su sva zla činili i još čine u Njegovo, a ne u svoje ime i da svijet to blagonaklono prihvaća!? Kako je moguće da im Bog oprostí kad **i dalje praktíciraju svoj nauk pod Njegovim imenom i čine zlo za zlom u kontinuitetu!?**

Kako je moguće da ljudi ovog svijeta, naročito oni u vrhu vlasti to toleriraju, pa čak dolaze papi na audijenciju, ljube mu ruke i skrušeno stoje pred njim!?

Kako je moguće da papa Franjo sa svom mračnom i opterećenom prošlošću svoje Crkve u Europskom parlamentu drži lekcije i poduke europskim državicima i potom ga oni i čitava europska javnost nagrađuju pljeskom i hvalospjevima? Kako je to uopće moguće – a ipak je moguće!?

Odakle ta tolerancija, snishodljivost i strah pred crkvenim vladarima? Biskupi često teatralno kažu: „Pa i mi smo ljudi i kao takvi isto griješimo.“ Nije li to licemjerno od njih?

Zašto ljudi zatvaraju oči i usta pred zlom? Moć i strah od nepoznatog često su razlog zašto ljudi zatvaraju oči i usta pred javnosti i, nažalost, pred samima sobom. Ta vjerska institucija održala se i tijekom povijesti obogatila ne svojim radom, već manipulacijama i pljačkom, čime je stekla moć i postala državnom religijom i time utječe na mnoga događanja u državama gdje je većinsko stanovništvo katoličko, kao i na događanja u čitavom svijetu. Katolička Crkva jedna je od najbogatijih i najmoćnijih država na svijetu, koja neposredno i posredno upravlja drugima.

Isus iz Nazareta već je tadašnje vjerske vlasti prokazao i javno obznanio da njihovo djelovanje nema ništa zajedničko/ veze s Bogom i zbog toga je razapet i pogubljen na križu! Isus iz Nazareta nazvao je religijske vođe i pismoznance „ *gujama i zmijskim porodima* “ , „ *okrećenim grobovima*“ koji samo izvana lijepo izgledaju, ali su unutra puni mrtvačkih kostiju i svakog smrada.

Podizanje ove tužbe pitanje je savjesti za sve koji sve to znaju i zatvaraju oči i šute o tome! Ovo je pitanje empatije i odgovornosti prema milijunima žrtava! Ovo je moralno pitanje kako za pojedince - naročito one koji stoje visoko u hijerarhiji svojih država i toleriraju zla koja dolaze iz te Crkve praveći se da se ništa nije dogodilo, kao i da se danas ništa loše ne događa. Ovo je također pitanje i za društva i njihove institucije koji sebe nazivaju kršćanskima. Moglo bi se još u nedogled postavljati pitanja, no ovo je samo tužba i u njoj nema mjesta za milijune i milijune stranica knjiga koje bi otkrile nesagledive patnje milijuna nedužnih ljudi.

Nikako ne bi trebalo zaboraviti da je tijekom čitave povijesti bilo zlostavljano, zvjerski mučeno

mного nedužnih ljudi, među njima hrabrih i uglednih, kako iz same Crkve, tako i iz društvenog života, te mnogo Božjih proroka na čelu s najvećim prorokom svih vremena Isusom iz Nazareta; na kraju su mnogi od njih ubijeni na nezamislive načine.

Opet treba naglasiti: ubijani su pod vodstvom crkvene organizacije (religiozne kaste), koja je takva krvnička i genocidna djela i svoj nauk podmetnula Bogu i Isusu Kristu upotrebljavajući njihova imena kako bi opravdala i ublažila svoje postupke.

Ne šalje li Katolička Crkva na taj način poruku da se za nasilje i zločine dovoljno ispričati i zatražiti oprost - čini se da da!

Kako u tom čitavom kontekstu informacija o neljudskom djelovanju Katoličke Crkve protumačiti njeno agitiranje da se u temeljne vrijednosti Europske Unije unesu upravo vrijednosti Katoličke Crkve!?

Oduzevši ljudima saznanje o pravoj istini u Božjim porukama i sakrivši ga od svih koji traže istinskoga Boga, Katolička Crkva prekršila je sva ljudska prava.

Na kraju ove tužbe treba se rasvijetliti još jednom ono najbitnije:

Katolička Crkva održala se skoro dvadeset stoljeća zloupotrebom božanskog nauka koji je na Zemlju donio Isus iz Nazareta. Ona je od tog nauka načinila katolički nauk – proglasivši glavne upute za život „Govor na Gori“ utopijom, tj. neprovedivim u današnje vrijeme, a „Deset Božjih zapovijedi“ i druge pouke tumačili su i još tumače po svome kako bi zadovoljili svoje interese. Činjenica je da Bog nema nikakve veze s Crkvama i mračnim učenjima koja su iznjedrila mnoge patnje i zla nad ljudima. Nasilja ne dolaze od Boga, On je iznad religija!

Treba dalje naglasiti da se Katolička Crkva nehumano i nasilno ponašala i tako se ponaša još danas prema:

- ženama - seksualno iskorištavanje, traženje od žena da budu poslušne i podređene svojim bračnim partnerima, nedozvoljavanje ženama da vrše svećeničke službe u njihovim crkvama; Crkva se bori protiv ženskih prava i sloboda
- djeci (krštenje, spolna zlostavljanja)

- obitelji - sa zahtjevom da vjernici obvezno trebaju krstiti svoju djecu; nakon krštenja tvrde da su djeca do osamnaeste godine u vlasništvu Crkve i ne mogu se iz nje ispisati
- neistomišljenicima - anatemizirajući ih kao protivnike društva u kojima žive (npr. ateiste, neke nekršćanske i kršćanke zajednice ili njoj ideološki nepodobne političke stranke, također udruge civilnog društva koje se zalažu za slobode i ljudska prava svih građana)

Molimo ne zaboraviti - sve to nalazi se u priznanjima trojice papa našeg vremena.

Obmana je ključ optužbe – katolički nauk nije Božji nauk!

Najveća obmana u povijesti čovječanstva zloupotreba je Božjeg nauka od Katoličke Crkve za činjenje kriminalnih i zločinačkih djela, i to pod imenom kršćanstva i Isusa Krista.

Na Božjem su imenu stekli ugled, privilegije i bogatstvo. Došlo je vrijeme da svi odgovorni i oni koji u sebi imaju moralno etičke odgovornosti podignu svoj glas bez već stoljećima prisutnog straha jer crkvene institucije prijete paklom „Boga i Krista“, koji kažnjavaju. Tom obmanom Katolička Crkva zavela je i podijelila tijekom povijesti milijune ljudi, a to čini još i danas! Tom obmanom Katolička Crkva udaljila je od Božjeg nauka nebrojene ljude koji nisu mogli prihvatiti katoličkoga Krista i Boga. I konačno, tom je obmanom bačena sramota na Božje i Kristovo ime. Ta je obmana čista prijevara koju su skoro 20 stoljeća mogli provoditi samo dobro izučeni teolozi nad neukim i poslušnim narodom.

Posebno treba naglasiti da je Katolička Crkva stekla ogromno bogatstvo i to ne svojim radom već pljačkom, ratovima, otimanjem posjeda i drugim nehumanim postupcima.

Predstavljajući se narodima kao Božja zastupnica, Katolička Crkva izvlačila je stoljećima, pa i danas, velike količine novca iz državnih proračuna za svoje djelovanje i usluge koje prodaje narodu. Radi se o milijardskom novčanom iznosu, koji se kroz povijest pretvorio u danak i svoje značenje i obvezu zadržao do danas.

Ugovori koje je Katolička Crkva manipulacijama i prevarom (predstavljajući se Božjom zastupnicom) sklopila s mnogim državama u svijetu trebaju automatski prestati važiti. Njeno bogatstvo i novac treba se odmah oduzeti i upotrijebiti u humane svrhe kao i za obeštećenje njenih žrtava.

To podrazumijeva i ukidanje svih privilegija koje Crkva trenutno koristi, kao što su ukidanje vjeronauka u školama, ukidanje obrazovnog crkvenog sustava, ukidanje dušebrižništva u vojsci i policiji, te zabrana sudjelovanja u javnim i državnim manifestacijama.

Ako Bog i Krist postoje, muškarci Crkve krivi su jer su obmanjivali svoje vjernike i čitav svijet. Evidentno je da veliki broj svjetske populacije potvrđuje postojanje Boga – potvrđuje to i preko

milijardu katolika. Nije li došlo vrijeme preispitivanja - kome vjerovati!? Bogu Katoličke Crkve ili Bogu Svemira! Nije li došlo vrijeme za mnoge da pogledaju što to naučava Katolička Crkva, a što Isus iz Nazareta?

Ako Bog i Krist ne postoje, opet je Katolička Crkva izvela veliku obmanu i opet je kriva za obmanjivanje svojih vjernika i čitavog svijeta!

Trojica papa priznala su zla svoje Crkve i samo se ispričala – muškarci Crkve i dalje čine zla i dalje se samo ispričavaju.

Važno je naglasiti: ova tužba nije usmjerena protiv katolika vjernika – svatko ima pravo vjerovati i slijediti ono što želi, ali onda je dužan pod svoja djela i svoj nauk potpisati sebe – a ne drugoga, u ovom slučaju Boga i Krista.

Svi kojima ova tužba bude upućena, koji su u bilo kojoj službi naroda i općeg dobra svih ljudi – htjeli ili ne htjeli, suočiti će se s moralno etičkom odgovornošću. Svejedno, ako i ne učine ništa, po običaju odšute, moraju biti svjesni da prihvaćaju krimen – suodgovornost za počinjena i buduća djela Katoličke Crkve. Znanje o zlima obvezuje – šutnja nas ne oslobađa! Nebitno je tko podnosi ovu tužbu, koja udruga – ovo je tužba svih onih koji su stoljećima (i danas) bili obespravljani, ponižavani, ugnjetavani, zvjerski mučeni (tjelesno i psihički) i bezobzirno ubijani na nezamislive načine. Posljedice su iznjedrile mržnju među ljudima i narodima kao i neprekidno ratovanje.

Temelj Božjeg nauka jest mir i ljubav za sve i prema svima bez granica, koji ne poznaje nebrojena ograničenja koja je Crkva natovarila ljudima na leđa.

Treba i na kraju još jednom ponoviti: Grozote koje su se događale i koje se događaju i danas nisu djelo Isusa Krista – On je donio poruku i nauk mira i ljubavi. On nije donio vanjsku religiju (kultove, procesije, svece, štovanje mrtvaca), već unutarnju religiju! Njegov nauk – Božji nauk glasio je: jedan narod – Božji narod. Crkva je taj nauk preokrenula u svoju korist – podržavajući nastanak mnogih naroda pod motom – crkveni narodi.

Istina je da su „kršćanske“ zemlje međusobno ratovale i međusobno se ubijale, a to čine i danas.

Istina je da postoji velika razlika između katoličkoga poimanja i življenja mira i mira koji je tumačio Isus iz Nazareta!

Preko svojih školovanih i u društvu visoko pozicioniranih stratega Katolička Crkva uvjerava narod i svijet da je Crkva u procesu prilagođavanja vremenu u kojem živi. U stvarnosti ona se svim silama trudi da narode i svijet prilagodi svojim interesima svojim već stoljetnim temeljnim naučavanjem po kojem je ona centar zbivanja, a ne Bog.

Katolička Crkva svim silama nastoji sakriti i relativizirati svoju prošlost optužujući druge za njihove zločine, a svoja počinjena zla i zločine prikazuje kao grijeh.

Kako protumačiti činjenicu da se svi koji sebe nazivaju kršćanima odnose nezainteresirano prema milijunima žrtava svoje Crkve koje su se dogodile u prošlosti, a događaju se još i danas. Kakvi bi to bili Bog, Vladar, i Krist, Suvladar Nebesa, kad bi učili i naučavali kako to čini Katolička Crkva!? Kakav bi to bio Bog koji bi se bogatio na račun ljudi? Kakav bi to bio Bog koji bi ljude dijelio na dobre i zle, koji bi jednim pripremao raj, a drugim pakao – kakav bi to bio Bog – to može biti jedino katolički bog!?

Napomena: Možda će se nekome činiti da se u tekstu optužbe neke činjenice ponavljaju. Da, to je namjerno učinjeno kako bi se te činjenice još više naglasile. Zar se počinjena zla nisu neprestano ponavljala i još se učestalo ponavljaju. Milijuni žrtava vrište da se čuju njihovi krici, boli, patnje..... žrtve viču... pozivaju sve koji u sebi još imaju imalo čistote srca da svoj glas podignu u ime njihove boli, patnje i njihovog pogaženoga dostojanstva.

Kako bi trivijalizirali milijune žrtava Crkve, zagovornici Crkve brojčano ih uspoređuju sa žrtvama komunističkih režima. To dovoljno govori o njima samima – ne žele pogledati izvor zla i terora nad ljudima. Komunistički i drugi totalitarni režimi nisu nastali sami od sebe – njihova su preteča bili oni koji sakrili Boga od ljudi kako bi ostvarili svoje interese na Zemlji. Žrtva zla jest žrtva i njoj nije potreban zajednički nazivnik režima ili ideologije. Zagovornici bilo koje ideologije ili režima koji čine bilo kakvo zlo suodgovorni su i zagovornici su zla!

Oni koji su zatajili i još i danas skrivaju od ljudi Božji nauk na Zemlji

- odgovorni su za mnoge žrtve svijeta

PRILOG

Treba naglasiti, božanski nauk preko Krista i mnogih proroka nije tijekom povijesti do danas na Zemlju donio militarizam, netrpeljivost, nasilnost, netoleranciju.....već je donio sasvim drugačije temeljne vrijednosti, koje su ljudi Crkve odbacili i stoljećima prilagođavali svojim interesima. Umjesto da ljude približi Bogu, Crkva se postavila između Boga i čovjeka...

Nije teško zaključiti što bi se bilo dogodilo sa svećenstvom da je prihvatilo Božji nauk i kako bi danas izgledao život ljudi na Zemlji. Nauk koji je donio Isus iz Nazareta Crkva je proglasila utopijom i neprovedivim.

Neka svatko svojim zdravim razumom i čistim srcem sam prosudi tko je u pravu - Bog ili čovjek.

Isusovo je učenje jednostavno učenje – to su upute za život. Svećenstvu je to učenje bilo prejednostavno zbog čega su ga pretvorili u zvanje, čiji tumači mogu biti samo oni. To što tumače, sami ne žive.

1) Razlike između Božanskog nauka Isusa iz Nazareta i katoličkoga učenja

Isus iz Nazareta naučavao je mir – Crkveni „sveci“ rat; Isus iz Nazareta naučavao je pomirenje – Crkveni „sveci“ prokletstvo; Isus iz Nazareta naviještao je Kraljevstvo nebesko – Crkveni „sveci“ vječne paklene muke; Isus iz Nazareta naučavao je zakon uzroka i posljedice – Crkveni „sveci“ „Božju tajnu“; Isus iz Nazareta naučavao je da je Bog u svakome čovjeku – Crkveni „sveci“ nauk da je On u tabernakulu.

Unatoč crkvenim osudama prokletstvom, činjenica je da Isus iz Nazareta nije naučavao ni jedan jedini od tih sakramenata. To što On, S uvladar Božjeg kraljevstva, naučava nema nikakve veze s ritualima ili sakramentima i On nikada nije prakticirao ni jedan sakrament.

Isus iz Nazareta - nije krstio - nije ispovijedao - nije udijelio pričest - nije krizmao - nije zaredio svećenika - nije obavio ženidbu - nije dodijelio „bolesničko pomazanje“.

Što je Isus iz Nazareta naučavao, a što nije!?

Isus iz Nazareta donio je jednostavno učenje o ljubavi prema Bogu i čovjeku i o miroljubivosti, učenje Slobodnog Duha. On je naučavao put samospoznaje i čišćenja, pokajanja, opraštanja i molbe za oprost i nadoknade prouzročena.

Sve bez svećenika, bez Crkava, bez kultova, bez ceremonija, bez krvnih žrtava, bez tamjana, bez euharistije, bez monstane, bez krštenja djece, bez bolesničkog pomazanja, bez dogmi izmišljenih od ljudi i crkvenih poduka, bez navodnih svetaca i blaženika, bez relikvija, bez kulta mrtvih, bez čitave izvanjske magije koja ljude vezuje za svećenike, bez raspela, bez krunice, bez navodne majke Božje, bez molitvenih floskula, bez vrata oprosta, bez vječnog prokletstva, bez papa i biskupa, bez ispovjedaonica, bez crkvenog poreza, bez mamona, bez čitave izvanjske magije koja ljude vezuje za svećenike.

Dogme, sakramenti, vječno prokletstvo, krštenje ... sve to
(i mnogo toga više!) nije ništa drugo nego crkvene krivotvorine...

2) Tumačenja i nauk Katoličke Crkve koji su osakatili učenje Isusa iz Nazareta

Katolička Crkva personificira okrutnog, nemilosrdnog boga. Boga koji kažnjava, koji je pun očekivanja od svojih sljedbenika. Boga koji je nametnuo ljudima nebrojeno mnogo zakona i propisa. Boga koji traži da ga se slavi ceremonijama. Boga koji je svojim sljedbenicima nametnuo kultove i sakramente. Boga koji ne dozvoljava ljudima slobodnu volju. Boga koji osuđuje svako drugačije razmišljanje. Boga koji je naredio da se njegov nauk brani svim sredstvima – također mučenjem i ubijanjem.

Učenje Katoličke Crkve tvrdi da je nju bog osobno ovlastio da bude posrednica između njega i ljudi. Po učenju Crkve, bog je zapovjedio da se izgrađuju ogromni hramovi optočeni zlatom.

Bog Katoličke Crkve naredio je da svećenstvu trebaju zemljoposjedi, tvrtke i banke – da trebaju biti bogati. Nadalje, bog je naredio da se svećenstvo mora oblačiti u skupocjene odore i propovijedati

uvijek tako da narod bude podjarmljen, a državni dužnosnici na vrhu.

Bog je svojim svećenicima zapovjedio da između sebe izaberu svog papu – zemaljskog oca, kojeg će narodi moći slaviti i klanjati mu se.

Katolički bog obznanio je i da se do boga i carstva nebeskoga može doći jedino preko katoličkoga svećenstva.

3) Informirajmo se i potražimo učenje Isusa iz Nazareta i

razmislimo ima li u njemu i trunke zla prema ljudima. Jesu li Božje upute ljudima bilo gdje usmjerene protiv ljudi, jesu li one okrutne kao što to Crkva prikazuje!?

Važno je znati:

Isus iz Nazareta nije učio nikakvu vanjsku religiju. On je učio Unutarnji bitak, put k Bogu za svakoga – unutarnji život. On je naučavao zakon ljubavi i mira - ljubav prema Bogu i bližnjemu.

Uz mnoge današnje studije i istraživanja eminentnih poznavatelja ove tematike kao podloga za ovu tužbu korišteni su i sljedeći izvori:

Garry Wills: “Papal Sin: Structures of Deceit”; **Hubertus Mynarek:** “Papst Franziskus, Die kritische Biografie”; **Heinrich Intitoris / Jacob Sprenger:** “Malleus Maleficarum”; **Karlheinz Deschner:** “Mit Gott und den Faschisten: Der Vatikan im Bunde mit Mussolini, Franco, Hitler und Pavelić” “Der manipulierte Glaube: Eine Kritik d. christl. Dogmen”; **Avro Manhattan:** “The Vatican Billions”, “The Vatican’s Holocaust”

Osim navedenih izvora velika inspiracija za ovu tužbu bili su i velikani u povijesti poznatih, ali i nepoznatih imena, koji su kroz patnju i boli dali svoj obol u borbi za istinu.

Treba li pravednost i savjest čovječanstva prešućivati masovna istrebljenja naroda (proganjanih i uništenih u križarskim pohodima i stravičnim masakrima) pavlina, manihejaca, katara, bogumila i dr.

Jan Hus, Giordano Bruno, Savonarola i mnogi drugi spaljeni su jer su ukazivali na opasnosti takvoga kršćanskog nauka. Svećenstvu je to značilo svim raspoloživim sredstvima „uništiti neprijatelja“ koji ugrožava njihov temelj opstojnosti – „crkveni nauk“. Razapinjanje Isusa iz Nazareta simbol je razapinjanja istine!

Veliki je broj suvremenika koji studiozno i dokumentirano ukazuju na uzroke i posljedice institucionalnoga nauka. Među njima ima i mnogo povjesničara, filozofa, teologa, sociologa, spisatelja, žurnalista, uglednih mislioca kao i građanskih udruga za ljudska prava. Spomenimo samo neke od poznatih: Karl Heinz Deschner, Walter Nig, Avro Manhattan, Hubertus Mynarek, Matthias Holzbauer.

Suvremenike se najčešće ne uzima ozbiljno, jer vjerski velikodostojnici drže monopol na ugled i istinu. Treba li osporiti pravo na ugled, istinu i zasluge doprinosa čitavom čovječanstvu, muškarcima i ženama koji su vjerski nauk osporavali, čiji se rad i govor zabranjivao - koje se istrebljivalo, spaljivalo na lomačama, vješalo i razapinjalo? Oni nisu osporavali Boga, već opasan i okrutan vjerski

nauk. **Proroci koji su upozoravali**

na opasnosti lažnoga crkvenog nauka

Mojsije, Elija, Miha, Amos, Hošea, Izaija, Jeremija, Daniel, Ezekija, Zaharija, Isus iz Nazareta, Stjepan, Ivan iz Patmosa, Montan, Priska, Maksimilija, Kvintilija, Origen, Mani, Hildegard iz Bingena, Matilda iz Magdeburga, Joakim iz Fijore, Meister Eckhart, Brigita Švedska, Ivana Orleanska, Girolamo Savonarola i mnogi drugi.

**Velika imena iz prošlosti čija su djela
zabranjivali katolički stratezi**

Rabelais, Montaigne, Descartes, La Fontaine, Pascal, Montesquieu, Voltaire, Jean-Jacques Rousseau, Denis Diderot, Helvétius, Sade, Mme De Stael, Stendhal, Balzac, Victor Hugo, Gustave, Flaubert, Alexandre Dumas, Emile Zola, Maeterlinck, Pierre Larousse, Anatole France, Andre Gide, Jean Paul Sartre, Peter Abelard, Erasmus, Nicholas. Machiavelli, John Calvin, John Milton, Malebranche, Baruch Spinoza, John Locke, Biskup Berkeley, David Hume, Condillac, d'Holbach, d'Alembert, La Mettrie, Condorcet, Daniel Defoe, Jonathan Swift, Swedenborg, Laurence Sterne, Emmanuel Kant, H. Heine, J. S. Mill, G. D'Annunzio, H. Bergson.

Oni su javno i bez straha prozivali crkveni nauk:

Mihail Bakunjin, Giordano Bruno, Savonarola, Jan Hus, Richard Dawkins, Denis Diderot, Epikur, Ludwig Feuerbach, Emma Goldman, Sam Harris, Baron d' Holbach, Christopher Hitchens, David Hume, Robert Green Ingersoll, Bill Maher, Friedrich Nietzsche, Michel Onfray, Thomas Paine, Pierre – Joseph Proudhon, Ayn Rand, André Servier, Max Stirner, Bertrand Russell, Dayanand Saraswati, Victor J. Stenger **i još plejada svjetski poznatih imena.**

OVO JE SAMO MALI DIO KOJI RASVJETLJAVA PRAVU ISTINU.
SVAKODNEVNA DOGAĐANJA I PRAKSA KATOLIČKE CRKVE
NAJVJERODOSTOJNIJA JE SLIKA SVEGA NAVEDENOG U OVOJ TUŽBI!

MOLIMO REAGIRAJTE – ŠUTNJOM SAMO POTVRĐUJETE
STOLJETNO ZLO!

Popis država kojima je poslana ova Tužba:

Andorra, Angola, Argentina, Australia, Austria, Belgium, Bolivia, Bosnia and Herzegovina, Dominican Republic, Ecuador, France, Guatemala, Honduras, Croatia, Ireland, Italy, Canada, Colombia, Congo, Costa Rica, Germany, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Poland, Portugal, Salvador, USA, Slovakia, Slovenia, Spain, Switzerland, Uruguay, Venezuela. Bilo je još država kojima smo imali namjeru poslati ovu Tužbu - no njihovi kontaktni podaci nisu bili dostupni.

Popis nekih od organizacija i asocijacija za ljudska prava kojima je poslana ova Tužba:

- European Court of Human Rights, Strasbourg
- International Criminal Court, The Hague
- International Tribunal into Crimes of Church and State, Brussels
- Regional human rights organizations
- Amnesty International, London
- South East Europe Media Organization (SEEMO)
- Reporters without Borders (RSF)
- European Centre for Press and Media Freedom (ECPMF)
- European Broadcasting Union (EBU)
- Association of European Journalists (AEJ)
- European Federation of Journalists (EFJ)
- International Humanistic and Ethical Union (IHEU)

Osim ovim najistaknutijim institucijama za ljudska prava unutar svake države uputili smo Tužbu i lokalnim udrugama (organizacijama) za ljudska prava.